1878. X. évfolyam. 133. szám. Csütörtök, julius 11.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok útján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „független párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén többi ismeri hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilttér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Nér- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem tekintetbe. — Ugyanitt beküldött kéziratok sem adatnak vissza.

Debreczen, julius 11.

Tehát az oly sok vajudásokkal összehivott congressus bevégezte müködésének jelentékeny részét és pedig bevégezte oly rövid idő alatt, hogy az ember önkénytelenül is kérdezi magától: miként lehetett ez? Alig három hét alatt elintézett olyan kérdéseket, melyeket máskor és más körülmények között századok alatt sem lehetett volna, vagy legalább temérdek embervér árán kivinni. Ketté vágta a gordiusi csomót, ugy a mint azt a rege hőse aligha tehette volna.

Igazán ketté vágta!

Andrássy megkapta Boszniát és még ráadásul „herczegi“ czimet, s ezzel egyszer mindenkorra eleje van véve, hogy maga lábán járhasson. Görögország kapott egy jókora darab földet. Szerbia, Bulgária, Montenegró, mindenik megkapta osztalékát a prédából, Angliát a gseft kielégitette, Oroszország is mindent megkapott a mit akart, kivitte azt, amit különben milliók árán is alig nyert volna meg s végre a német császárnak jutott az oroszlánrész, mert neki van biztositva a korlátlan hatalom Európa ügyei elintézésénél. Ezt mutatja azon körülmény, hogy mert — a hir szerint — Bismarck hg. fürdőre akart menni, ezen nagyfontosságu ügyek elintézését az ő kedvéért gőzerővel keresztül hajtották, nem vették észre, hogy a fürdő csak ürügy és hogy Bismark megakarta mutatni, hogy ő a korlátlan ur Európában; nem vették észre, hogy tulajdonképen minden a mi történt, a Bismarck akarata szerint történt s ők csak az ő alázatos végrehajtói voltak s igy innen világos, hogy Bismarck herczeg, midőn a congressus nyakára ült, ugyanakkor Európa nyakára ült s ez idő szerint ő a korlátlan ur Európában.

Törökország is megkapta a magáét, a hosszu orrot, melyért ugyan kár volt Berlinbe fáradni, most már alkalmasint ő is megérti azon magyar példabeszéd jelentőségét, hogy: „nem kell ebre hájat bizni, mert megeszi.“

Hol vannak az oly gyakran hangoztatott szavak?: „Törökország integritását fenn fogjuk tartani, mert monarchiánk érdekeivel egyenesen ellenkeznék az, hogy körülte apró államok a szlavismus befolyása alatt alakuljanak.“ Hol van a hires párisi szerződés, mely örök időkre köttetett?“

A szó elrepül, az idő elkoptatja emberét, s az örökkévalóság megszünik egyszer azzá lenni — mihelyt osztozkodni kell a prédán.

Hiszen ha az a Törökország diadalmasan állhatott volna ellent az őt orvul megrohanó rüpőknek, lett volna annyi barátja, hogy sok, — de most . . .

Mint midőn a vonagló állat felett egy varju elkiáltja magát s egy percz alatt egész serege veszi körül a pusztai dögészeknek, ugy rohanják meg, ugy tépik le ruháit s osztozkodnak rajta. Mit nekik szerződés, mit nemzetközi jog, mit a prédára kitett vétója!

Csakhogy legborzasztóbb csapás az, melyet az oroszlán végső vonaglása közben mér ellenfelére.

Láttunk a történelemben eseteket, midőn a győztes sereg a nyert prédán gondtalanul lakmározott, örömében még a legszükségesebb óvintézkedéseket is elfeledte megtenni, a megvert ellenség visszafordult s az örömöt borzasztó vérfürdővel hütötte le. Csak igy ne járjanak a diplomata urak s a gondtalan örömöt a sértett oroszlán ne változtassa a legkeserübb ürömmé!

Sok mindent rákiáltottunk külügyi politikánkra, sok mindent elkövetett a mit érdekeinkkel összeegyeztetni nem lehet, de hogy részese legyen egy hitszegésnek, s hogy igy egy szentesitett szerződést sárba tiporni engedjen, sőt maga is osztályrészt elfogadjon, ezt nem hittük, erre képesnek nem tartottuk.

Nem tudtuk, hogy ez is a politikához tartozik.

Politikai hirek.

— **Bosznia occupátiójáról** a „Pol. Ujdonságok“ a következőleg nyilatkoznak: „A kár, a veszély nemcsak abban rejlik a mit kaptunk, hanem még nagyobb mérvüleg abban is, a mit mi adtunk; tudniillik: Oroszország terjeszkedésében és Törökország megsemmisülésében. Oroszország kapott jó barátokat, hü alattvalókat, lekötelezett hálás népeket, mi pedig ellenséges elemeket, készlázadókat, kigyókat, melyek meztelen testünket megmarni készek. Oroszország erősbül, mi pedig gyengülünk. — És ez a magyarázata annak, miért történt az, hogy Európa odaitélte nekünk e tartományokat.

— **A mozgósitás** — bécsi hirek szerint, — rendkivül gyorsan és szabatosan bonyolódik le. A megszálló hadtest 3—4 tábori kórházzal láttatik el. Kocsik helyett lovasszázadok rendeztetnek be.

Mit tegyünk?

I.

Debreczen, julius 11.

(S. B.) Egy kormányt sem terhel a világon annyi mulasztás, mint az ugynevezett szabadelvü kormányt. A haza érdekei fel vannak áldozva önző czélokért.

A belső jólétet előmozditó források el vannak vezetve a haza földéről; a fejlődés lebetősége elzárva; minden jogos tulajdon idegennek adva; a legőrületesebb, a legtermészetellenesebb kapocs ismét hosszu időre jobban megszoritva; hallatlan gazdálkodás folytán a koldusbot meghonositva, a hazában a népet képező munkás s kereskedő-osztály gyarapodása megnehezitve, a nagy nemzeti intézmények elejtve, idegen állam oltárán lettek feláldozva honfiatlanul.

Kivül a legkétségbeejtőbb helyzet.

A gyáván meghuzódó kormány beleegyezése folytán természetellenes szövetséghez vagyunk láncolva; saját kormányunk beleegyezése mellett lett megkötve a három császárszövetség; ennek védszárnyai alatt indult el a világ legalávalóbb népe, a szláv, hazájában hazát rabolni.

Megegyezés folytán, előleges tudomása mellett inditotta meg a szabadságnak galád gyilkosa, Oroszország a rabló, irtó háborut, melynek végeredménye alapjában renditi meg az európai népek szabadságát, melyet annyi és oly sok magasztos szalélek tekintett e népélet elengedhetlen feltételének.

Az a kormány, az a többség még nagyobb, még rettenetesebb dolgok elkövetésétől sem irtózik.

Még foglalni is akar, s meg is teszi. A monarchia pénze, a nemzet fiainak vére idegen czélokért szándékoltatik ontatni.

Midőn pedig a nép milliói feljajdultak a helyzet égető voltának nyomása alatt, midőn a rablógyilkosság bünében lélegző Oroszország az első halálos döfést adta a békéstermészetü, senkinek nem vétő török szomszédnak. — S midőn e miatt a haza kapujának döngetését halló s a vészt sejtő nép akcziót óhajtott: a hatalom emberei csupa pénzkimélési tekintetből agyon hallgatták a népakaratot; a hitegetés, ámitás szavát használták; egyik kézzel a látszólagos török rokonszenv zászlóját lobogtatták, s másik kézzel segitettek az oroszoknak a munkában, mely a török nemzet letiprását czélozta.

S még akkor is tudott szinlelni a kormány. Merte állitani, hogy a haza érdekei meg lesznek védve, még pedig békés módon, kongresszus utján. S segitett létrehozni azt.

Összeült a kongresszus, s ott a monarchia képviselője, — ki a magyar kormányt is képviselte, — szóról-szóra aláirta az orosz követeléseket; nyugodt lélekkel, — még érdemet is tulajdonitva érte magának — szentesitette az orosz czár számitásait, melyek alapján nehány év mulva nehézség nélkül foghat hozzá Magyarország feldarabolásához.

Viszontszolgálat fejében csak Boszniáért könyörgött a külügyminiszter s a magyar kormány. Megszavaztatták a 60 milliót, szép szóval, igérettel. A foglalás czéljából lett elhurczolva a magyar nemzet virága a munka mellől, hogy végrehajtassék általuk azon tény, mely hazánk feldarabolására, s az európai egyensuly megbomlására vezet.

Mily kétségbeejtő, mily ördögiesen nagyszerü kadenczia a Magyarország térein átélt legutóbbi török világbeli igéretekre! Mily tisztán látható itt a reakczió embereinek sötét keze!

E kormányt, és az ezt támogató többséget nem követheti tovább a nemzet.

A személy imádásnak is van határa. S határa a jelen időszakban kell, hogy legyen, midőn már elijesztő tömege fenyeget a vésznek.

— **BUDAPESTI HIREK. Nagy hivatalvadászat.** A fővárosnál egy irnoki s több adóhivatali állomás jött üresedésbe, s beérkezett ezekre nem kevesebb, mint kerekszám — száz folyamodvány. **A császárfürdőt** a mult hó végéig ezer szoba- és fürdővendég látogatta meg. **A kutyaveszettség** nagyon elharapódzott a fővárosban. **A magyar nemzet bálványai.** A belga királyné buesuestélye alkalmával a Margit-sziget felső vendéglője előtt foglalt helyet, a főherczegi párral együtt. A vendégeket először czigányzene szórakoztatta gyönyörü csárdásaival. Majd a Rodich-ezred zenekara játszotta a remek magyar darabokat. Az utólsó darab eljátszása után József főherczeg kezetszoritott a karmesterrel, s köszönetét fejezte ki a magyar darabokért. — A közönség hosszas tapsban és éljenzésben tört ki.

Törökellenes háboru.

Negyvennégy ezer ember fog menni Boszniába, báró Filippovics József tábornagy főparancsnoksága alatt, tizenhatezer pedig Herczegovinába, báró Joannovics István altábornagy parancsnoksága alatt.

Katonáink a legégetőbb bizonytalanságnak vannak kitéve.

Harminez-ezer török katona indul Bosznia felé Ozman pasa vezérlete alatt.

Mi lesz tehát?

A Mollináry-ezredet a határon már feleskették. Egy pillanat kell csak: és katonáink a harczmezőn állanak.

Idegen érdekért fogják hullatni vérüket.

„Azok a választók azonban, kiknek fiai a csatatéren állanak, gondolják meg, hogy csak az ő szava zatuktól függ az, hogy megbukjéka politika, mely fiainkat Boszniába vezérli. A kik a kormány politikára, a kormány jelöltjeire szavaznak: azok megszavazzák azt is, hogy fiaink Boszniába törjenek.“ (P. N.)

— **VIDÉKI HIREK. Galántán** egy kis fiu lovat usztatott a Vág folyóban, de leesvén, a vizbe fuladt. **Veszedelmes** éjjeli látogató. Pozsony egyik házában pénteken este egy idegen egyén csöngetett. A házmester felnyitá az ajtót, de az illetőt kitaszitotta a kapun, mert nem tartozott a házi lakók közé. Ezért az ismeretlen ugy rugta meg a házmestert, hogy összerogyott, s meghalt. **A pozsonyi** utászzászlóalj e hó 13-án indul Eszékre. **Diószegen** és környéken e hó 5-én roppant jégvihar tört ki, mely mindent megsemmisitett. **Egy Temesvármelletti erdőben** egész mezei családot megütött a villám. Az atya rögtön meghalt; a többiek életéhez is kevés a remény.

Csevegések.

— Egy uj genie phantasmái. —

Érmellék, jul. 9.

Vezérczikket irni mindenáron, még ugy is ha május közepén egy 100 kilós debreczeni bundát akasztunk is nyakába a tiszteletreméltó Minervának, vagy ha a bohóczok csörgős sapkáját tesszük is az érdemekben őszült Themis babérkoszoruzott fejére, — mindegy; igy sóhajt egy ifju Herkules, ki nem mozditott ugyan soh' sem hegyeket, de a szelet mindenkor és mindenütt szerette mozditani, s hol csak Byroni képet kelle vágni a keményre vasalt inggallér mellé. Tehát vezérczikk minden áron, hol vagy eszme az ég magas dicsőségében, vagy a pokol mélységes kráterén? hol vagy? jövel! ha nem: érted megyek a Sahara sivatagán vagy Szibéria lavináin át egy evelasztin czipőben és megbirkozom ott Samum sorvasztó szelével, itt a Kaukázus talpas medvéivel; de eszme kell, eszme, magasabb, mint Lybánon czédrusa: erősebb mint az alvilág Czerberusa, ragyogóbb mint Hespérus; tüzesebb mint Helyos; gyorsabb mint a villany; vagy mint az apám „Szellő“ agara volt a nyiri homokon; mindenképen csak eszme, mert várja az „Értesitő.“ . . . Oh Muzsa, tekints alá Parnaszus ambroziától ködlő ormiról, s lehelj e fekete tinta helyett tollamba egy csöpp vért a Jupiter szivéből, hogy felgyujtsam vele a tespedő világot . . . De nem . . . . igy magam is megéghetnék . . . Adj egy csöpp vizet a Lethe forrásából, legyen harcz helyett „béke“ mégpedig örök! . . .

Ah nagy eszme! te vagy a még senki által fel nem fedezett „prepetuum mobile,“

De hogy is lesz hát. — — „Háboru hir kering, mely megakasztja kereskedelmi iparunk, közgazdászati helyzetünket, s mert régóta kering: közönyösek vagyunk iránta.“

„A háboru kikerülhetetlen volt és lesz mig nemzetek élnek, mert hát másképen ma nem lehetséges;“ Parbleau! ez tán mégis bombaszt hadd látom. — Még egy csöppet Muzsa! Ugy van, háboru mindig volt, Nymród már birkozott, sőt több már Kain megölte Ábelt. — Eljen! háboru mindig lesz? — — igen lesz, hogy ne lenne, próféta bár nem vagyok, de minthogy záporeső lesz mindig, mig fenn fog állni a világ, és záporesőkor mindég szokott lenni égiháboru, tehát az ég bizonyitja, hogy a háboru, mint szükséges dolog elkerülhetetlen, de meg már böles Salamon meg mondta, hogy „a mi volt az lesz is.“ „Ma másként nem lehetséges?“! hüm persze, hiszen a „ma“ is benne van a „lesz“-ben, mert a mint én ezt a szót leirtam „ma“ ez már a lesz fogalmát is kifejezi, mert például: ha tél 10 órakor irom e genie czikket, már fél 10 és egy másod perczkor ez a jövőé; igy áll a csalhatatlan logica.

Előre! Muzsám előre!

„Boldog köznép! te bezzeg az ekeszarvánál nem törődöl a hirlapok müveivel“ — ez elragadó! és szent igazság is; bár feljebb azt irtam, hogy a háboru hir miatt zsibbad a közgazdászati helyzet, de meg kell érteni a „hirlapok müvei“ még nem a háboru, hanem mert a nép nem ér rá lapot olvasni, a „hirlapok müvei“ a boldog köznépre nézve „béke,“ és csak kik a „hirlapok müveit“ olvassák, azoknak e müvek háboru, — tehat: Si vis pacem pare bellum, mondá már a böles is; mi annyit tesz, hogy ha békét akarsz ne olvasd a hirlapok müveit. —

— — — — — — — — — —

„Vigan furulyázva legelész a pásztor a májusi meleg napokon“ (pfuj mint izzad e vezérczikk a 100 kilogrammos debreczeni bundában) „keresztül nyája körében“ — ezt tán ki kéne huzni, hogy a pásztor vigan furulyázik és mégis legelész nyája körében?! Nem! az Istenért, miért tanultam logicát: a nyáj bajos köre mig füvet rágicsál, addig a pásztor a vig furulya hangokon legelész; ezt igy fogja érteni a kinek legalább annyi esze van, mint a kiliti harangozónak. Muzsám! bátran! — „Teljes tele van boldogsággal, ha midőn nyája jóllakva heverész a pázsitos gyepen“ (mily Schiller-szerü festészet.)

„Bezzeg izzadnak a honatyák a bársony széken,“ mily nagyszerü ellentét, és mily felséges eszme rokonság! ilyen csak Sakespeare agyából pattanhatott, mikor „Melindát“ irta vagy több! csak Jupiter agyából, mikor a tündér Minerva kiugrott. Vig furulya hangokon legelésző pásztor, jóllakva heverő birkanyáj és izzadó honatyák! Ah! ha Correggió élne ecsetre, ha Bethoven élne nyirettyüre biznám ez idylli képet.

És ki volna vakmerő lenézni a szegény birkakört és legelésző pásztorát, azért, hogy közösen izzadnak a meleg májusi napokon keresztül a bársonyos székü honatyákkal, óh büszke emberek gondoljátok meg, hogy a honnak mindenki egyenlő polgára; egyik mint a

---

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A SZERENCSE FIA.

Regény az életből.

Irta: **Zombori Gedő.**

(15. folytatás.)

A patak, pár lépésre lábaiktól, erősen zörgetett, habjai a parthoz ütődve kiáltották:

— Bódult álomnak martalékai! ébredjetek!

A hölgy büvös szépen az ifju ölén, mint a csáb tündér szalagja nyult végig. . . Megdördült mérgesen a tiszta ég, keletről violaszin felhők szórták a villámot. A fák karjaikkal odahajló ágaikkal kopogtatták a lugas ajtaját kérdezve:

— Nincs itthon a józan ész és becsület?

Az eső nagy cseppekben omlott, fülökbe zugva:

— Látjátok mi lesz a tiszta felhőből, ha a szennyes földdel ölelkezik? — Ronda sár. . . . . .

Beszélhetett a mindenség! . . .

Ők nem hallottak, nem értettek semmit; a világ számokra e perczben nem létezett; az ár elseperte. Az ajk közelebb-közelebb huzódott, mint kéjjel, vágygyal tele pohár, és elcsattant az első csók, hévvel, lázasan. . . . A mámor felhője szétfoszolt; a hölgy ijedten szökött fel helyzetéből, szemeit egy ébredő bizonytalanságával jártatá körül; halvány lett, mint a lugas fehér rózsái, hirtelen összekapta a szép mell szétfoszolt mezét, s kilángolt arcza ismét . . . , ah de már ez a szemérem- nek drága pirja volt, s a megbántott önérzet hangján szólt.

— Uram!

— Ne egy feddő szót sem Ágnesem. Én szeretlek forrón, lángolón; a mult bezárva, előttem csak a jelen Jöjjön üdv, vagy kárhozat, dicsőség, vagy szégyen, én nem vagyok többé magamé. Karjaim közt tartottalak, megbüvöltél, érzem, hogy nélküled nem élhetek. . . . . Óh jer karjaim közé, szeress. . . . .

— Egy szót sem többé uram! Én nő vagyok, neje annak a becsületes embernek, ki önnek is jóltevője. Óh hála legyen neked istenem, hogy felriasztál, megtartott szent kezed az örvény szélén.

Percznyi szünet állott be; az ifju ott állott lesujtva; a nő összeszedte lelki erejét.

— Mondja ön Gábor, miként tudozhatta volna el azt a bünt, ha a kik önt szerették, a nőnek boldogságát, tisztaságát, a férjnek becsületét, s tán életét rabolta volna el, gyilkolta volna meg?

Gábor lehajlott fővel valamit szólani akart. . . .

Ne szóljon ön! Tudom, hogy ön nem megromlott gonosz, ki egy nő önfeledtségét, védtelen állapotát, elvetemülten fel szokta használni. Vétkes önfeledés volt ez! S nekünk, mert gyengék valánk, lakolnunk kell. Egy asztalnál leszünk, nem leend szabad látni egymást, és nem érintkezni, egy bizalmas szót nem szólani soha: ez óh én érzem, hogy gyötrelem leend, s e gyötrelem lesz a büntetés, s az intő jel, hogy másokor a lelki erőt védtelenül ne dobjuk a szenvedély bilincseibe.

— Asszonyom, itéletének alávetem magamat — tördelé az ifju lelki fájdalommal — csak egyszer nyujtsa még kezét.

— Nem, barátom! a bünhödés most kezdődik. Távozzék.

— Én egyedül fogok hazamenni.

Az ifju eltávozott, leverten, fájdalommal, Ágnes ott állott, nézve hosszan, fájdalmasan a távozó után; — azután megeredtek könyei.

— Most érzem, hogy szeretem őt, óh csak most tudom, hogy nem ábránd az, a miről álmodám; van boldogság, csak — hogy nem számomra van feltartva. . . . Én fogok neked parancsolni te szivi! . . . férjemet szeretni akarom; kell, parancsolom, hogy szeresd a férfit, nemes lelkü jóltevődet. . . . . Szenvedsz? fáj? Legyen, szenvedj, mert nem tudtad, hogy . . . . Ah atyám! Istenem! Keblemben irtóztató vihar, agyamban őrület, ne hagyj el! Adj erőt, hogy leküzdjem e háborgó szivet, és hogy össze ne roskadjak a lemondás keresztje alatt. Büntess; de majd . . . . majd, ha nagyon, nagyon megbünhődtem, add vissza nyugalmamat. . . .

A fellegek eloszoltak, a nap kisütött; felderült a nő arcza is:

— Ah ugy érzem, hogy isten meghallgatott!

A gyötrelmek napjai elkezdődtek. Egymást látni, szeretni jobban, jobban, naponként napra lángolóbban, s közeledni egymáshoz hidegen! . . . Szenvedni, és nem szólhatni egy vigasztaló szót. . . . Ez igen nagy büntetés egy önfeledett perczért!

Barthának és házasszonyának gyötrelmes volt az együtt lakás, s nem válhattak el, a végzet összeláncolá.

Képzelhetni, hogy a nevelőnek milyen örömet okozott a gróf levele, melyben tudatja, hogy a jövő tanévet Vásárhelyen fogják tölteni. Vége lesz ez észrabló és lélekgyilkoló helyzetnek.

Gyötrelmes volt ez együttlét, és mégis óhajtották egymást látni, kivánatos volt a távozás s mégis fájt mindkettőjök szivének.

Bartha ez idő alatt megváltozott. — Az önkinzás, melynek a szerelem hónapokon át zsákmányul dobta őt, még halványabbá szinezte az arczot, de megtisztitá lelkét a szenvedélyek, és izgalmak salakjától. Ágnes hü maradt a kimondott itélethez: hónapokon át naponta látták egymást, találkoztak, és soha nem egyedül, egy szó, egy pillantás nem árulta el, a mit szivökben éreztek. Azután szenvedtek és tanulták egymás arczáról a keserü lemondást. Ágnes férje iránti gyöngédségben, Gábor tanulmányaiban keresett kárpótlást. — Roppant erőfeszitéssel képezte magát, hü mentorának vezetése alatt. S lassanként a müvészet és tudomány jótékony befolyása az egyszerü székely fiut, szelid, komoly, és elegáns férfiuvá idomitotta.

— Még egy kicsit több tudomány, s nem lesz ön utolsó ember! szólt a rector professor ur.

Domby uram szemei örömtől ragyogtak; azon tudatnak öröme volt az, hogy mit faragott ő amaz igénytelen székely fiuból, a kit egyszerü jó szive az ő hirnevének védelmére ösztönzött.

A tanévnek vége lett, elérkezett az elválás órája.

— Fiam! örömmel bocsátlak a nagy világba, helyeden meg fogsz állani, ha tanulsz. Intéseimet ne feledd; én sem feledkezem meg rólad. Szólt Domby uram a hálás szivvel bucsuzó ifjuhoz.

Ágnes nem kerülhette ki a bucsuzást. Bármint tartóztatták magukat — a szív megáradt, egy-egy könyecsepp rezgett mindkettőjök szemében.

A semmit nem gyanitó öreget nem bántotta ez; molyogva csilapitá az elérzékenyüléseket:

— Ne sirjatok gyermekek; ez csak bucsuzás, de nem elválás. — Öleljétek meg egymást.

Egy perczig ott dobogott még a két szív egymáson — utoljára.

Domby uram érzé, hogy az ő szive is ellágyult, hogy könnyitsen magán, egész tanári negélylyel szólt:

— A franczia accentust a mint én mondtam, csak ugy továbbra is; ne kövesd Zoltánt, ne az öreg grófot, ők nem beszélnek szépen francziául.

Az ifju elmosolyodott. Zoltán már a hintóban nyugtalankodott, a gyönyörü állatok toporzékoltak. Pár percz mulva az ékes jármü tul volt a város legvégső házain.

Kádár Jancsi kiment előre a paradicsom kerthez. Gábor leugrott, egymás kebelén összefolytak könnyeik.

— Ki tudja mikor, ki tudja hol találkozunk.

(Folyt. köv.)

pásztor vig furulyaszó melletti legelészésével, a másik mint a birkakör gyapjával és tejével, a harmadik mint a honatyák izzadságukkal „szétválólag bár, de még is eggyé fornak össze és egyesülnek a haza boldogitásának munkálásában.“

„E tudat lebegjen azért előttünk, mivel igy sokkal bátrabban háritjuk el a vészt, ha véletlenül meglepne az, mintha elfáradunk az annak elháritására való készülődésben.“ Hallt! elég! ez itt csattan mint egy uchatius! türje tehát kiki sorsát, melyre hivatva van és szenvedje békével a talán bizonyosan küszöbön lévő háborunak örök békéjét.

Gyömbér.

Felhivás.

A karczagi választókerület függetlenségi pártjának központi bizottságától.

A debreczeni függetlenségi párt összes választóihoz.

Tisztelt elvtársaink!

A karczagi választókerület függetlenségi pártjához tartozó választópolgárok, de, sőt a magyar alföldön elterülő hasonelvü választópolgárok egyetemét fájdalmasan sujtotta le az 1875-ik évi választások alkalmával a debreczeni függetlenségi pártnak tanusitott gyenge magaviselete, mert azt még csak feltenni sem merjük, hogy a hajdan oly hirre vergődött magyar Jeruzsálem tősgyökeres magyar lakosai a jogfeladások szörnyü politikáját helyeselhetné, s ha nem helyeselik nem elég, hogy semmit nem tevésökkel diadalra hagyják jutni e hazarontó politikát, hanem az alföld önöktől kivánja meg, hogy vállat vállhoz vetve eddigi mulasztásaikat a függetlenségi párt elveinek diadalra juttatásával helyreütni fogják, mit ha tenni elmulasztanának a jövő választáskor, ugy önökben az alföld hazafias polgársága irtózatosan csalódnék.

A fentebbiek után azon hazafiui bizalomnál fogva, melyel önök irányában viseltetünk a haza szent nevében kérjük fel önöket, hogy azon kötelességérzetnél fogva, melyel a közös édes anya iránt e hazának minden fia tartozik fenn álló törvényeink korlátai között oda törekednek, hogy az önállóság és függetlenség felé törekvő part általános diadalra juthasson.

Karczagon a függetlenségi párt központi bizottságának f. 1878 évi julius hó 7 én tartott üléséből.

Kiss János közp. biz. elnök. — **Jano Lajos** k. p. b. jegyző.

Városi törvényhatóság.

— Rendes bizottsági közgyülés. —

Debreczen, jul. 11.

Debreczen városának bizottsági tagjai ma délelőtt tartották rendes közgyülésüket.

Főispán fél 10 órakor nyitotta meg a gyülést. Jegyzö a tárgysorozat előadása után felolvasta a polgármesteri jelentést, mely azon megjegyzéssel vétetett tudomásul, hogy a számadásaikkal hátrányban levő tisztviselők a legközelebb tartandó közgyülésig számadásaikat mulhatlanul adják be. Olvastatott Bártfa városának köszönőirata az ottani tüzkárosultak részére küldött 100 frtnyi adományért; tudomásul vétetett, az arról szóló nyugtának a házipénztárnál elhelyezése elhatároztatott.

A közigazgatási bizottságnak a jelen év első félévi müködéséről szóló jelentés tudomásul vétetett. Hasonlóképen az árvaszék évnegyedes jelentése. Olvastatott az igazoló választmány jelentése, a választott bizottsági tagok tárgyában. A szerint három kerületből nem igazoltattak Kertész István, Vértessi István, Szabó Samuel és Szatmári István, azért, mivel a várossal szerződési viszonyban állanak; ebből kifolyólag a választmány utasitani óhajtja a számvevői hivatalt, hogy jövőre, a névsorból azok nevei, kik szerződési viszonyban állanak a várossal, hagyassanak ki, hogy választás alá ne jöjjenek. Jelen esetben azonban mennyiben a nem igazolt képviselők fellebezése folytán kitünt, hogy az illetők részéről a város irányában kötelezett szerződési viszony fenn nem forog, a számvevői hivatalnoknak ily irányban utasitás adás felesleges, mivel a fellebezéssel élt képviselők különben is mind igazoltattak a biráló bizottság által.

Gelenczei Pál a beadott gázvilágitás hitelesitéséről szóló számadások terhe alól felmentetik. A városi szinház készleteinek s felszereléseinek volt szinigazgatótól lett átvételéről szóló jelentés a leltárakkal együtt tudomásul vétetett. A főreáltanoda 1878/9-ki költségvetés jóváhagyása iránti tanácsi előterjesztés a közgyülés által is jóváhagyatik. A főreáltanodai 1877/8-ki vizsgák eredményéről szóló tanodai jelentés tárgyalása kerülvén szőnyegre, hosszabb vita fejlődött ki, Jóna Dániel, mint egyik vizsgalátogató, a tanácsi jelentés ellenében határozottan állitja, miszerint azon osztályban, hol látogatását tevé, a növendékek a szó teljes értelmében nem tudtak kielégitő feleletet adni. Barcsay a tanácsi jelentés védelmére kelt; szólottak e tárgyban még Szotyori Nagy Károly, Zelizy Dániél, Jeney István; többen a hibát a tanitás rendszertelenségében vélték feltalálni. Végül a polgármester felvilágositásai után a jelentés tudomásul vétetett.

Az országos erdészeti egyesület által Deák Ferencz czimü alapitvány tőkéje növelésére kért adomány tárgyában előterjesztett tanácsi javaslat elfogadtatott, valamint elfogadtatott a Molnár és társa által birt városházi bolt bérletére vonatkozó tanácsi javaslat; e szerint a bolthelyiség helybeli lakos Zádor Lajosnak adatik bérbe. A hortobágyról kiszorult jószágoknak a kaszállókba bocsátásáról szóló tanácsi vélemény elfogadtatik.

Következett a „Bika“ vendéglő felépitésére vonatkozólag Gál József által készitett s készitendő tervekért adandó tiszteletdij kérdése. Gál József, bár nyilatkozatában hangsulyozta, hogy a tervekért sokkal több összeget is kérhetne, mindazonáltal tekintve a város érdekét, nyilatkozatában oda lyukad ki, hogy a tervekért és az épitkezésnél teendő felügyeletért megelégszik 2000 forinttal. — Ez ügynél hosszabb vita fejlődött ki. — Különösen hangsulyozták, a tervkészitőnek helytelen követelését, a mennyiben a tervkészitő tervének helyes kivitele szempontjából felügyeletet gyakorolni különben is tartoznék, s igy ezért a különdij követelése méltánytalanságnak tekinthető. Másrészt a városi mérnöki hivatal az épitkezési bizottmány és tanácsnok közbejöttével rendéltetésénél fogva is köteles lévén az épitkezésnél felügyelni: a tervkészitőnek nem leend következésképp annyi fáradsága a felügyeletnél, hogy azért még külön dijazást is követelhetne. Egyébiránt a vitatkozás folyamából kitünt világosan, hogy az épitkezés már is jelentékeny késedelmet szenvedett, s kitudja hogy a késedelmezés folytán a városra mennyi kár fog háromolni!? Többen azon aggodalmuknak adtak kifejezést, hogy félő, miszerint az épület — ha igy haladnak a dolgok — majdan őszfelé tető nélkül fog maradni, s ekkor bekövetkezvén a nedves, esős idők, a falak nem száradhatnak ki kellőleg. Főmérnök a felhozottakkal szemben állitja, hogy még ezideig mulasztás az épitkezésnél nem követtetett el, de ha történt is valamely késedelem, annak oka abban keresendő, hogy az épitkezési helyszinen lebontott épületekből annyi tégla, fanemü stb. került ki, hogy annak halmazától az udvaron mozogni alig lehetett. Egyébiránt mindaddig, mig a részletes tervet Gál József el nem késziti, az épitkezésbe bocsátkozni nem lehet. Ez okból a hoszszas vitatkozásnak eredménye az lőn, hogy tervkészitőnek a 2000 frt tiszteletdij megszavaztatik ugyan, de kötelességévé tétetik, a részletes terveket felelősség s a megszavazott összeg visszatarthatása terhe alatt kellő időben kiszolgáltatni.

A magunk részéről az elkövetett hibát már ott látjuk, midőn az épitkezésre az árlejtés megtörtént anélkül, hogy részletes terv lett volna; s e tekintetben kárhoztatható ép oly mértékben a ministerium azon szakosztálya, mely az épitendő vendéglő tervét vizsgálta, mint az épitészeti bizottmány és mérnöki hivatal, mely az épitkezés megkezdhetése céljából arra az árlejtést meghirdetni engedte. Miképen lehet egy épület felépitéséhez hozzáfogni részletes tervezetek hiányában: megérteni mi sem tudjuk, — de óhajtjuk, hogy a könnyen veszélyessé válható ügy minden káros utóhatás nélkül a legjobb megoldást nyerje.

A róm. kath. leányiskola épitéséről szóló tanácsi előterjesztés elfogadtatott, valamint régibb évi behajthatatlan közmunka váltságdijak törlesztése iránti javaslat is.

Végül orvostudori, mérnöki, és szülésznői oklevelek kihirdetése, és két helybeli lakos polgárositása után főispán azon figyelmeztetéssel zárta be a közgyülést, hogy a mennyiben tudvalevőleg Tisza Kálmán vasárnap délután megérkezik, a fogadtatás czéljából a bizottsági tagok kora délután a városháza elé gyüljenek.

Sziporkák.

Nagy György — beszámoló beszédében azt mondta, hogy Bosznia megszállását nemcsak nem ellenzi, de sőt ha képviselőnek megválasztják, azt követelni is fogja a kormánytól. Talán csak nem a helytartóságra aspirál?

*

Tisza Kálmánnal együtt el fog jönni Jókai Mór is. Hát Csernátonit nem hozzák? Hadd jutna a dicsőségből egy kicsi annak is, mert bizony a budapestiek pogány egy diadalivre várták őket.

*

Ugy halljuk, hogy a hatóság a Tisza Kálmán tiszteletére önkéntes kivilágitást szándékozik elrendelni.

*

Az aranyos hintóba fogott gyémántos lovakat „Gyuri bruder“ és „Pali pajtás“ fogják kormányozni; annak utána pedig az egész risztung, — „Gyuri és Pali“ kivételével — a dicső nap örök emlékeül, spiritusba fog tétetni.

*

A diszebéden az első felköszöntőt Tisza Kálmán fogja mondani, éltetvén a m. k. honvédség tüzérségét.

*

Azután „Gyuri bruder“ emelkedik fel s szemeit annak rendje és módja szerint behunyván elénekeli:

. . . . S egy szebb jövő reményével eltelten
Poharamat fenékig kiüritem!

— **KÜLFÖLDI HIREK. Beaconsfield** és a „medve.“ A kongressusi tárgyalások folyama alatt, álllitólag mult vasárnap történt e kis párbeszéd. A kongresszus előszobájában társalgás közben utalt Bismarck herczeg a német trónörökös által csütörtökön a meghatalmazottak tiszteletére tartandó béke és bucsu-lakomára. — „Béke és bucsu, jegyzé meg erre Beaconsfield — épen annyi, mint alkudni a medve bőrére, mikor még szabadon jár.“ — „Ejtse hát a medvét tőrbe,“ válaszolt rá kedélyesen Bismarck. — „Hiszen éppen abban járok“ — fejezte be a lord, s ő is, a herczeg is jóizüen felnevetett a párbeszéd értelmén, ámbár, hogy az Oroszország rovására esett. **Rettenetes bünteny**. Hamburgból irják: városunkat egy vérláztó gyilkosság foglalkoztatja. Tegnap hajnali 4 órakor a városhoz közelfekvő ligetben, egy itteni kereskedő 11 éves fiát, ki már napok óta eltünt, iszonyatos állapotában meggyilkolva találták. A gyermek hasa ugyanis egész hosszában fel volt hasitva s belei s más szervei összemarczangolt állapotban lógtak ki e nyiláson. A szája kendővel volt betömve s minden jel kétségbevonhatlanul oda mutat, hogy a gyermeken egy egész állatias, erkölcstelen merénylet követtetett el. A tettest már elfogták, egy 20 éves pékségéd személyében, ki már több ily állatias büntettett is követett el. Oh derék czivilizált finom erkölcsü német nemzet, ki oly vaskövetkeztetéssel tudsz más nemzeteket gyalázni, mit szólsz az utóbbi időkben határaid közt elkövetett büntettekhez? Hát ha mi is állandó rovatot nyitnánk, — mint ti tevétek velünk az 50-es években — e azim alatt: ázsiai állapotek Európában? **A pápáról** azt irják, hogy jól érzi magát, a mennyiben 32 fok melegben lehetséges, melylyel tiz nsp óta megáldotta az ég Rómát. Különben mindig határozottabban lép föl az a hir, hogy a meleg időszakra oda hagyja Rómát és a montecasinói apátságba megy nyaralni. Ezt a hirt hihetőbbé tette az olasz közmunkaügyi ministerium sürgős rendelete, melynek értelmében négy hét alatt 180,000 lira költséggel fogják kiépiteni a montecasinoi pályaudvartól az apátsághoz vezető utat, jóllehet eddig csak négy év alatt és 90.006 lira költséggel akarták azt kiépiteni.

UJDONSÁGOK.

* **Az országgyülési képviselőválasztás** menetére vonatkozolag a következőkről értesültünk: Városunkban a képviselőválasztás f. é. augusztushó 5-ik napján fog megtörténni. A választás helyéül az I. (Péterfia-Csapó) választó kerületre nézve a ref. főiskola helyisége, a II-ra (Hatvan-Piacz) a városház nagy tanácsterme, a III-ra (Czegléd-Varga) a városház kis tanácsterme, jelöltetett ki. Választási elnök: az I. kerületben Simonffy Sámuel, helyettese Varga Lajos; — jegyző Tóth Sámuel, helyettese Nagy Ferencz; a II. kerületben elnök Armós Bálint helyettese, Gőnyey Károly; jegyző Boczkó Soma, helyettese Beszterczey Károly. A harmadik kerületben elnök: Dalmy Károly, helyettese Halmágyi Lipót; jegyző Komlóssy Arthur, helyettese dr. Zelizy Dániel. A szavazás reggel 8 órakor veszi kezdetét és pedig: az I-ső vál. kerületben Péterfia, a II-ikban hatvanutcza, III-ikban czeglédutcza, fogják a szavazást megkezdeni. A szavazó-jegyek az I-ső vál. kerületben vörös a II-ikban fehér, a III-ban zöld szinüek lesznek

* **Nagy-Boldogasszonynapi orsz. vásár Debreczenben** 1878. aug. 1. 2. csütörtök, péntek. juhvásár; 4-én börvásár; 10, 11-kén szombat, vasárnap sertésvásár; 12. 13-án hétfőn, kedden nagy baromvásár.

* **A „Debreczeni Ellenőr“** 131-ik julius 9-ki számában közlött „Válasz a felvilágositásra“ czimü czikkre, miután hirlapi polemiának tért — az olvasó közönség megröviditésével — nem adhatunk, megjegyezzük, hogy a sajtó hibát, mely az általunk julius 6-án közlött „felvilágositásul“ czimü czikbe becsuszott egyátalában nem lehet Dicsőfi József urnak betudni. Egyébiránt D. J. ur előttünk kinyilatkoztatta, hogy a D. Ellenőr czikkében használt kifejezéseket: „pöffeszkedés, propria laus sordet, lólábat,“ stb. visszautasitja, és hogy az ügy békés kiegyenlitése végett forduljon a tisztelt Anonymus ur ugy panaszával, mint a katalógusok kinyomatása iránti óhajával az illető felsőbbséghez. Miután pedig az Anonymus magát megismertetni hajlandónak nyilatkozik, D. J. ur jó neven veszi, ha ezen igérétét mielőbb beváltja és nála a megirigyelt (600 frttal dijazott) állás mielőbbi átvétele végett jelentkezik. Ezzel az ügyet lapunk részéről befejezettnek nyilvánitjuk. (Szerk.)

* **A mai napon** megtartott városi bizottsági közgyülésnek jegyzőkönyve holnap délelőtt fog hitelesittetni.

* **Adakozás** a tüzoltó-zenekar fentartására. Soukup Ferencz ur 2-dik ivéu: N. N. 20 kr, K. K. 10 kr. N. N. 50 kr, K. Károly 39 kr. Béressy Mihály 20 kr, Özv. Kirschbaum Károlyné 1 frt, Mege Gy. 50 kr, Juhász János 50 kr, (ezenkivül minden hó 1-én 50 krt igért fizetni), Wagner Gyula 20 kr, Horváth Tamás 50 kr, K. G. 20 kr, Poszepeynsky Fedor 20 kr, Szarka János 10 kr, N. N. 20 kr, összesen 4 frt 70 kr, melyért az egylet nevében ezennel köszönetemet nyilvánitom. Debreczen, 1878. julius 11-én. Tikos István, zenebizottsági pénztárnok.

* **Megrázó szerencsétlenség**. Fogarasról irják e hó 2-ról: Körülbelől f. év ápril hava óta a Hahner-féle ház kutja használat nélkül volt. Ma — kuttisztitást végzendő — egy kerekeslegény bocsátkozott le; egyszerre a fojtólég által elszéditve, a három öles létráról lezuhant. Az utána siető tanonczot ugyanezen sors érte valamint egy czigányt is, ki a kuttisztitás körül segédkezett. Egy negyedik egyén, ki a szerencsétlenek segélyére sietett, szintén elkábulva zuhant a mélységbe. A gyorsan ott termett segitő kezek daczára, csak az utóbbi egyént lehetett megmenteni; a másik hármat már mint — halottat huzták ki.

* **Szinészből kántor**. Gerecs János, a kinek neve nem ismeretlen közönségünk előtt, miután több éven át szerepelt szinpadunkon mint opera- és operette-énekes, közelebb megvált a szinipályától s pályázott a pestmegyei kántori állomásra s több konkurrens ellenében óriási többséggel megválasztatott. A nép nagy ovatióval fogadta a müvészből lett kántort, ki e jeles conditióban bizonyára feledni fogja egykori dicső, de nehéz pályája töviseit.

* **A diadalkapu**, mely a miniszterelnök lejövetelére készül, tegnap majdnem szerencsétlenségnek volt okozója. Nevezetesen az „Európa“ előtt két óriási gödör ásatott az utcza közepén, a mely elég vigyázatlanul a gödörbe leeresztett két nagy gerendával jeleztetett csak. Éjjel azonban egy fiakkeres, a gödrökről tudomással nem birván, neki hajtott, s kevés hijja volt, hogy lovainak lábai bele nem törtek a gödrökbe. Bizony abból a sok lámpionból lehetett volna a gyengébbek kedvéért egyet meggyujtani éjszakára, hogy a fiakkerekben, melyekre szükség lészen, hiba ne történjék.

* **Mint lapunk** tegnapi számában jeleztük, Hamza Miska, — külön válván Oláh Józsitól — uj zenetársulatot szervezett. Ez alkalomból felemlitjük azt is, hogy Hamza egy uj s általa szerzett zenedarabot fog közelebb kiadni, melynek czimét még ugyan nem tudjuk, de ismervén e téreni jártasságát, nem kétkedünk, hogy az kitünő mü leend.

(x) **Fiatal emberek és növendékeknek** alapos oktatást ad a lovaglásban, ugyszintén lovagló lovakat iskoláz és idomit egy jól kiképzett lovas.

Értekezhetni — szerkesztőségünknél.

— **A debreczeni piaczról.** (Hivatalos jegyzet. 1878. julius 9-kén. Alsó és felső árak. Egy hektoliter buza 6.52—7.82 kr, kétszeres 5.22—5.54 kr, rozs 4.06—4.40 kr, árpa 3.42—3.74 kr, zab 2.44—2.78 kr, tengeri 4.88—5,38 kr, köles 5.38—5.70 kr, köleskása 10.57 kr, egy zsák uj burgonya 1.80 kr, 100 kilogr. szalonna 50, 51, 52, forint, 100 kilé háj 52, 53, 54, forint.

LEGUJABB.

— **Athen**, jul. 10. Kréta szigetén több nap óta szünetel a harcz. Az ottani vizeken czirkáló angol hadihajók Cyprus szigethez mentek el. A krétaiak nem akarják lerakni a fegyvert.

— **Konstantinápoly**, jul. 10. A Boszniára vonatkozó tárgyalások végleges megegyezésére még nem vezettek. — A rhodope-hegyi menekültek helyzete szivszaggató.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor**.

Az első debreczeni árverési intézetben

kedden f. hó 16-án következő tárgyak lesznek elárverelendők: gyémánt és arany ékszerek, ezüst nemüek, arany és ezüst órák, kiszivott tajtpipák, revolverek, látcsövek, férfi és női ruhák, kendők, bundák, csizmák, czipők, fehér asztal és ágynemüek, egy iparegyesületi részvény, egy fali óra, 1 thea mashina, egy bólti álvány, több másoló és kereskedői jegyzőkönyv stb.

Az eladandó tárgyak jegyzéke az árverést megelőző vasárnap és hétfőn bárki által megtekinthető.

Felkéretnek mindazok, kik tárgyaikat eladás végett beadni szándékoznak, hogy azt mindig szerda estig tegyék; mert akkor azon tárgyak a reá következő csötörtökön megjelenendő hirdetésben megemlitethetnek.

Hirdetmény.

Egy négy ló erőre alkalmazott Shutlelworth-féle cséplőgép, járgánnyal együtt bérbe kiadó. Értekezhetni Des Combes Henrik ügyvédnél nagyváradutczán 2134 szám alatt.

(254.)

Védjegygyel — Ajánljuk — védve

Elsinger M. J. és fiai
Bécs, Neubau, Zollergasse 2

csász. kir. hadügyministerium, ő felsége haditengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói
csász. királyi szabadalmazott gyárának
legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,
kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelméit.

KRAICZ GYULA

előbb **Ormós Ferenc**

nürnbergi és diszműáru főkűzlete

Debreczenben, a főpiaczon, Scheer Bernát ur házában

a „BIKA“ szállodával szemben.

(Főraktár Bécsben, **Szent Istvántér 3-dik szám alatt.**)

Ajánlja dusan berendezett raktárát.

Vadászati és védő czikkek: Percusion, Lefaucheux, Lancaster és Flobert fegyverek, töltények, tölténytáskák és övek, revolverek, pisztolyok, hozzávaló töltények és táskák.

Lovaglásra: angol disznóbőr nyergek, kantárok, izzasztók, zaboláк, kengyelvasak, sarkantyuk, lovagló vesszők, botok és ostorok, valódi angol nyeregszappan.

Utazáshoz: bőr, vászon és fa öndők, táskák, toilettbez berendezett cassettek és táskák, Plaid szijak, gummi köpenyegek.

Háztartáshoz: asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca és alpacca ezüst nyéllel, britaniaércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüst kanalak, eczet, olaj és vajtartók, czukorvágók és szelenczék, theafőzők, kannák, kávéfőző gépek, kávéőrlők, gyorsforralók, husvágó és kolbászcsináló gépek, fa, pléh, britania ércz- és alpacca-tálczák, asztali gyertyatartók, réz, vas, bronz, britania, ércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüstből, R. Ditmárféle asztali és függő petroleum lámpák, madárkaliczkák, virágasztalok, sodaviz-gépek.

Toilletthez: fésük, fog, köröm, haj és ruhakefék, szappanok, fogpép és porok, valódi kölniviz és illatszerek.

Báli legyezők, ékszerek, virágcsokor-tartók, legyező zsinórok.

Különféle diszáruk vas, bronz, fa, porczellán, maché és bőrből.

Optikai czikkek: orrcsiptetők, szemüvegek, Lorgnettek, táv és szinházi látcsövek, barometrum, hévmérők, szesz, czukor, bor, sör, eczetmérők, vizmértékek.

Legujabb divatu férfi és gyermek kalapok keztyük esőernyők, sétabotok, tajték pipák, szivar szipkák, zsebkések, pénz és szivartárczák, dohányvágó gépek. — Gyermekjátékok.

Szodaviz gépek $8^{1}/_{2}$ forinttól 20 forintig.

VÁLASZTÁSI LOBOGÓK!

Alólirottnak van szerencséje tiszteletteljesen tudatni, miszerint a jelenlegi **képviselő-választási** idényre üzletét a leggazdagabban felszerelte, és nála a legfinomabb és legdiszesebbben felszerelt

Választási lobogók

a kivánathoz képesti **nagy betüs** felirattal, **gyors elkészités mellett** jutányos árakon eszközöltetnek.

Becses rendeléseiket ugy helyben, mint vidékre, levélben vagy személyesen elvárva vagyok

teljes tisztelettel:
Swoboda József,
Debreczen, Széputcza szegletén.

(246.)

Boreladás.

100 hectoliter igen jó minőségü 1877-ik termésü asztali bor — tizenegy forintjával o. é. hectoliterje eladó, értekezhetni tulajdonossal.

B.-Diószegen. **Fazekas József.**

(249.)

Homeopatha orvos
Dr. Klár Vincze
orvostudor, szülész-mütő
rendel naponta: reggel 7—9, délután 2—4.
Szegényeknek ingyen.
Lakása Bathyáni-utcza, 2158-dik számu Czégelyi házban.
(245.)

CSÁSZÁR-KUTSO (Sel purgatif)

enyhe oldószer idült gyomor-, máj- és bélbetegségből származott makacs gulásnál

Császár-forrás $^{3}/_{4}$ literos palaczkokban.

VASROZSDA-LUG (folyékony rozsda-kivonat.)

Vasrozsda-só (száraz rozsda-kivonat.)

Kényelmes és az ásványvasrozsda fürdőket pótló, kitünő gyógyszer magán használatra, mint szintén fürdőintézeteknek, és a háztartás részére különösen alkalmatos.

Vasásvány-rozsdafürdők fürdők és borogatásokra.

Gyógymódleirás és füzetek ingyen.

Mattoni & Co. cs. kir. udv. száll. **Franzensbad.** (Csehor.)

Saját raktárak BÉCS, Maximilianstr. 5 és Tuchlauben 14.

Raktár minden nagyobb bel- és külföldi ásványvizkereskedésben.

Kiadó tulajdonos: **Vértessi Lajos.**

Debrecen, 1878. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.